

rørende offentlige Anliggender. Det, der sker ved dette, er, at man indfører denne Praksis, som maaske passer godt i Aktieselskaber — det ved jeg ikke, jeg har ikke den Erfaring som den højtærede Indenrigsminister —, men som ikke passer, naar det gælder offentlige Afstemninger. Sagen er nemlig den, at vi behøvede ikke at indrette vor Beværterlovgivning saaledes, at det blev nødvendigt, at der blev truffet en Afgørelse af Befolkningen; Kommunalbestyrelsen, som træffer alle andre Afgørelser vedrørende kommunale Forhold, kunde ogsaa træffe den i dette Tilfælde, saafremt der ikke kom tilstrækkelig Majoritet ved Folkeafstemningen.

Jeg forstaar altsaa ikke nogen anden Grund til at vedtage dette Forslag end den rent politiske, og den har jeg ingen særlig Interesse i at støtte for. Ojeblikket. Da jeg mener, at Lovforslaget, som det vil blive vedtaget — det er jo vedtaget i Landstinget —, er et betydeligt Tilbageskridt fra det nuværende, vil jeg anbefale, at man stemmer imod den Indstilling, Flertallet gør, og dermed bortfalder jo Lovforslaget.

Vesterager: Idet jeg i det væsentlige kan henholde mig til de Udtalelser, som blev fremført af det ærede Medlem Hr. Heilesen, og ogsaa i nogen Maade kan henholde mig til det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, der mente, at Parolen var: Vær kort, skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Det er mit Ønske, at denne Sag nu maa blive bragt til Afslutning, og det er ogsaa klart, at den højtærede Indenrigsminister har sat meget ind paa at faa dette Lovforslag bjærget i Land, men jeg erkender de Vanskeligheder, der er, netop fordi der er saa stærke Modsætninger, som sprænger alle Partibaand. Der kan let komme noget bittert ind selv mellem Mennesker, der staar hinanden nær og ellers arbejder sammen. Det er for Resten mærkeligt nok, at det kan være Tilfældet, for jeg synes, at man udmærket godt kan have forskellige Opfattelser i denne Sag, uden det behøvede at avle Bitterhed, men jeg har lagt Mærke til i de Aar, jeg har været Medlem af dette høje Ting, at naar man kommer til at drøfte Afholdsspørgsmaalet, viser det en mærkelig Evne til at sætte Lidenskaberne i Bevægelse mere end meget andet.

Lovforslaget i Flertallets Indstilling betegner efter min Mening et Fremskridt, og jeg tror, vi trænger til at faa Ro om denne Sag i nogen Tid. Jeg er ikke fuldt tilfreds med det, der er naaet; det har

jeg været med til ganske kort at give Udtryk i Betænkningen, og det skal jeg ikke gentage her. Men jeg ønsker at sige, at det er aldeles ikke, fordi jeg ønsker gennemført et personligt Forbud, at jeg gaar med til disse Foranstaltninger. Det er ikke det, som jeg kæmper for indenfor Afholdssagitationen og ogsaa her i dette høje Ting. Jeg tror ikke, det danske Folk er modent til at gaa ind under det almindelige Forbud. Det, jeg hele Tiden har talt for, er, at man tager et Ædruelighedsarbejde op i Befolkningen, at man i alle Forhold søger at oplyse Befolkningen om Alkoholens skadelige Indflydelse.

Her kan man gaa mange Veje, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer i, at man kan ikke komme uden om dette Spørgsmaal, naar man i det hele taget vil tage et socialt Lovgivningsarbejde op. Men hvis man nu tænker sig, at vore Skoler faar indført Alkohollære, og man paa andre Maader gennemfører et Undervisningsarbejde, og det fører til, at Befolkningen bliver klar over, at man maa gaa imod den Spiritustrafik, der raader i vort Folk, saa er det ganske meningsløst, at man nægter Befolkningen Ret til at indrette sig paa Stedet, saaledes som den ønsker det. Det er det, jeg mener, maa være Maalet: at vi lægger Ansvar ud til de Mennesker, der kæmper for at faa en Ordning, som de mener vil være til Gavn for hele Samfundet. Her kan man ikke centralisere det hele i Nævn og Overnævn o. s. v., det maa blive Befolkningen paa Stedet, der faar den endelige Afgørelse.

Idet jeg altsaa ønsker et saadant Oplysningsarbejde fortsat ude i Befolkningen, ønsker jeg samtidig, at der gennem Lovgivningen skal træffes klare Bestemmelser, saa at den Overbevisning, som fæstner sig i Befolkningen, klart kan komme til at afspejle sig i de Foranstaltninger, der træffes paa Stedet. Og selv om der efter min Mening i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i Flertallets Indstilling, kan være adskillige Mangler, er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Heilesen i, at der naas et Fremskridt. Jeg tør ikke lægge Hindringer i Vejen for, at det Fremskridt naas; saa kan vi bagefter arbejde videre for at skabe virkelig ædruelige Tilstande i vort Folk. Princippet om Befolkningens Ret til at bestemme, hvordan de ønsker disse Forhold ordnet ude paa Stedet, har vundet stærkt frem i dette Lovforslag overfor baade Beværtning, Gæstgiveri og Handel med stærke Drikke, og det anser jeg for et betydeligt Fremskridt. Derfor vil jeg